

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

ספר הזהר

שחבר התנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי זיע"א
ובו: "ספר הזהר", "זהר חדש", "תקוני הזהר"

מגיד

פרשת ויקהל

מבאר בלשון הקדש עם פרוש קל ונחמד למען ירוץ הלומד בו

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים
ל"ב כרכים של לי חלקים
כרך י"ג - חלק ל'

קונטרס 390

מופץ ללא מטרות רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בספרא דא יפקון ביה מן גליתא ברחמי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזהר בדקות ספורות
"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
אדר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

תהילות הזוהר

תצט

וְכֵן אָמַר מֹשֶׁה רַבְּנֵנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם לְרִשְׁבִּי זי"ע בְּזֹהַר הַקְּדוֹשׁ (פְּרֻשַׁת נִשְׂא דָף קכ"ד),
"בְּהַאי חֲבוּרָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ סִפְרָא הַזֹּהַר יִפְקֹון בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי". [בְּאוּר הַדְּבָרִים:
בְּזִכּוֹת חֲבוּרָא שְׁלָךְ, סִפְרָא הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ, יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמֵים לֹא צְרוּת וְיִסּוּרִים
וְלֹא צַעַר חֲבָלֵי מִשְׁיַח!]

כִּיצַד זֶה אֶפְשָׁרִי? - הָאֵם יִכּוּלִים לֵישֵׁם זֹאת?

אָכֵן, אֶפְשָׁר וְאֶפְשָׁר! - בְּתַכְנִית קֵלָה וּמִתְאִימָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד!

שְׁלֹא תַגִּידוּ לֹא יַדְעֵנוּ! - שְׁלֹא תֵאמְרוּ לֹא יִכְלֵנוּ!

בְּיַדֵּינוּ הַדְּבָר, וְחֹב קְדוֹשׁ הוּא לָנוּ! - מִי לֵה' אֵלֵי!

**אָפֵן א: אֵם יֵשׁ בְּיַדְכֶם לְהַשְׁפִּיעַ עַל 354 אֲנָשִׁים שְׁלוֹמֵדִים בְּסִבִּיבְתְּכֶם בְּאָפֵן
קְבוּעַ [כְּגוֹן בֵּית הַמְּדֻרָשׁ, יֹשִׁיבָה, או כְּמָה בְּתֵי - מְדֻרָשׁ בִּיחַד] לְלַמֵּד עַל פִּי סֵדֵר זֹהַר הַיּוֹמִי
מִחֻלְק ל 354 יָמִים לְשָׁנָה.**

**לְמוֹד 6-7 דְּפִים לְאֶחָד, לֹקַח לֹא יוֹתֵר מִ 12 דְּקוֹת, אֶפְשָׁר לְהַתְּחִיל וּלְסַיֵּם
אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ בְּבֵת אַחַת, בְּ 12 דְּקוֹת בְּלְבָד!**

**אָפֵן ב: אֵם יֵשׁ בְּיַדְכֶם לְהַשְׁפִּיעַ עַל 177 אֲנָשִׁים שְׁלוֹמֵדִים בְּסִבִּיבְתְּכֶם בְּאָפֵן
קְבוּעַ [כְּגוֹן בֵּית הַמְּדֻרָשׁ, יֹשִׁיבָה, או כְּמָה בְּתֵי - מְדֻרָשׁ בִּיחַד] לְלַמֵּד עַל פִּי סֵדֵר זֹהַר הַיּוֹמִי
מִחֻלְק ל 354 יָמִים לְשָׁנָה.**

**לְמוֹד 12-14 דְּפִים, לֹקַח לֹא יוֹתֵר מִ 24 דְּקוֹת, אֶפְשָׁר לְהַתְּחִיל וּלְסַיֵּם אֶת
כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ בְּבֵת אַחַת, בְּ 24 דְּקוֹת בְּלְבָד!**

**אָפֵן ג: אֵם יֵשׁ בְּיַדְכֶם לְהַשְׁפִּיעַ עַל 89 אֲנָשִׁים שְׁלוֹמֵדִים בְּסִבִּיבְתְּכֶם בְּאָפֵן קְבוּעַ
[כְּגוֹן בֵּית הַמְּדֻרָשׁ, יֹשִׁיבָה, או כְּמָה בְּתֵי - מְדֻרָשׁ בִּיחַד] לְלַמֵּד עַל פִּי סֵדֵר זֹהַר הַיּוֹמִי מִחֻלְק
ל 354 יָמִים לְשָׁנָה.**

**לְמוֹד 24-28 דְּפִים, לֹקַח לֹא יוֹתֵר מִ 48 דְּקוֹת, אֶפְשָׁר לְהַתְּחִיל וּלְסַיֵּם אֶת
כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ בְּבֵת אַחַת, בְּ 48 דְּקוֹת בְּלְבָד!
וְכֵן יֵשׁ אָפֵן ד' וְאָפֵן ה' 45 אֲנָשִׁים.**

**צה) הַקְּב"ה הַקְּדוּם לָנוּ רְפוּאָה לְמַכָּה וְשִׁלַּח לָנוּ אֶת הַרְשִׁבִּי לְהַצִּילֵנוּ מִכָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת
וְרַעוּת.**

עוּרוּ יִשְׁנִים מִתְרַדְּמֵתְכֶם,

-עִם יִשְׂרָאֵל זְקוּק לְהַנְצִיל מִהַמְּבּוּל הַנּוֹרָא!

-וְזֹאת אֶפְשָׁר רַק עַל יְדֵי

-תְּכַתְּנָה - שֶׁהוּא "הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ"

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולקוח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח גיחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

אל תגידו לא ידענו! - אל תגידו לא יכלנו!

היצר הרע יודע בודאות, שעל ידי למוד הזהר הקדוש הוא נדחה מן העולם ומתבטל שלטונו, וזוהי המלחמה האחרונה שלו. על כן הוא מתאמץ להחדיר מחשבות של שטות והבל, הפך האמת ממש.

על כן זהירות, ספנה! לא לפל ברשת היצר! כדאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן יצר הרע מסיתו לאדם בעולם הזה ומעיד עליו לעולם הבא, מה יעשה וינצל: תנא דבי רבי ישמעאל אם פגע בך מנגיל זה משכהו לבית המדרש, וכו'... (סנהדרין נב:).

ובזכותכם יתקיים בנו הכתוב: (שמות פרק טו פ' טז-יח) "תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ודמו כאבן עד יעבר עמך ה' עד יעבר עם זו קניית: תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת ה' מקדש אדני כוננו ידוך: (יח) ה' ימלך לעולם ועד", בב"א.

לִיה לְהֵיבֹא רְקִיעָא (בגין למיחב לתתא), וְהֵיבֹא רְקִיעָא נְקִיט מֵהֵיבֹא מְמַנָּא, וְיֵהִיב לְתַתָּא לְאַרְעָא. וְהֵיבֹא מְמַנָּא לֹא נְקִיט, אֶלָּא מִתְמַצִּית דְּלַעִילָא. אֲבָל אַרְעָא קַדִּישָׁא, לֹא שְׁלִיט עַל הַהוּא רְקִיעָא דְעַלְיָה מְמַנָּא אַתְרָא, וְלֹא חִילָא אַתְרָא, אֶלָּא קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּלַחֲדוּי וְאִיהוּ פְקִיד לְאַרְעָא קַדִּישָׁא בְּהֵיבֹא רְקִיעָא.

לתת למטה) וְאוֹתוּ רְקִיעַ לֹקַח מֵאוֹתוּ מְמַנָּה, וְנוֹתֵן לְמִטָּה לְאַרְץ. וְאוֹתוּ הַמְמַנָּה אֵינוֹ לֹקַח אֶלָּא מִהַתְמַצִּית שְׁלִמְעָלָה. אֲבָל הָאֲרֶץ הַקְדוּשָׁה אֵין שׁוֹלֵט עַל אוֹתוּ הַרְקִיעַ שְׁעַלְיָה מְמַנָּה אַחֵר, וְלֹא כַח אַחֵר, אֶלָּא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבַדּוֹ, וְהוּא פּוֹקֵד אֶת הָאֲרֶץ הַקְדוּשָׁה בְּאוֹתוּ רְקִיעַ.

בְּכָל רְקִיעָא וְרְקִיעָא, אֵית פְּתַחִין יְדִיעֵן, וְשׁוֹלְטָנוּ דְכָל מְמַנָּן, מִפְּתַחָא לְפְתַחָא רְשִׁימָא, וּמֵהֵיבֹא פְתַחָא וּלְהֵלֶן, לֹא שְׁלִטָא אֶפְּלוֹ כִּמְלֵא גִימָא, וְלֹא עָאֵל דָּא, (אֶפְּלוֹ) בְּתַחוּמָא דְפְתַחָא דְחַבְרִיָּה, בַּר פִּד אַתְיָהִיב לִיה רְשׁוֹ, לְשְׁלִטָאָה חַד עַל חַבְרִיָּה. פְּדִין, שְׁלִטִין מְלַכִּין דִּי בְּאַרְעָא, חַד עַל חַבְרִיָּה.

בְּכָל רְקִיעַ וְרְקִיעַ יֵשׁ פְּתַחִים יְדִיעִים וְשׁוֹטוֹן פֶּל הַמְמַנִּים מִפְּתַח לְפְתַח רְשׁוֹם, וּמֵאוֹתוּ פְתַח וְהֵלָּא לֹא שׁוֹלֵט אֶפְלוֹ כִּמְלֵא גִימָה, וְלֹא נִכְנַס זֶה (אֶפְלוֹ) לְתַחוּם פְתַח חֲבָרוֹ פֶּרֶט לְכַשְׁתַּנְתָּ לֹו רְשׁוֹת לְשִׁלֵּט אֶחָד עַל חֲבָרוֹ, וְאִז שׁוֹלְטִים הַמְלַכִּים שְׁבָאֲרֶץ אֶחָד עַל חֲבָרוֹ.

בְּאַמְצֵעֵי פֶל הַרְקִיעִים יֵשׁ פְּתַח אֶחָד שְׁנַקְרָא גְבִילוֹ"ן, וְתַחַת הַפְּתַח הַזֶּה יֵשׁ שְׁבַעִים פְּתַחִים אַחֲרִים לְמִטָּה, וְשְׁבַעִים מְמַנִּים שׁוֹמְרִים מְרוּחֵן שֶׁל אֲלָפִים אִמָּה שְׁלֹא קְרִבִים אֵלָיו. וּמֵאוֹתוּ פְתַח עוֹלָה דְרָף לְמַעְלָה לְמַעְלָה, עַד שְׁמַגִּיעָה לְכַסָּא הַעֲלִיּוֹן, וּמֵאוֹתוּ הַפְּתַח לְכָל הַצְּדִים שְׁבָרְקִיעַ, עַד שְׁעַר הַפְּתַח שְׁנַקְרָא מְגִדוֹ"ן (מְגִדוֹ"ן), שְׁשֵׁם הוּא סִיּוּם הַרְקִיעַ שֶׁל תַּחוּמָה שֶׁל אֲרֶץ יִשְׂרָאֵל.

בְּכָל אוֹתָם שְׁבַעִים פְּתַחִים שְׁשׁוּמִים בְּתוֹךְ אוֹתוּ פְתַח שְׁנַקְרָא גְבִילוֹ"ן, כֻּלָּם רְשׁוּמִים בְּכַסָּא הַקְדוּשׁ, וְלְכָלם קוּרְאִים שְׁעָרֵי צְדָק, שְׁלֹא שׁוֹלֵט אַחֵר עֲלֵיהֶם. וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא פּוֹקֵד אֶת הָאֲרֶץ הַקְדוּשָׁה בְּאוֹתוּ רְקִיעַ, מִפְּתַח לְפְתַח בְּפְקִידָה כְּמוֹ שְׁצָרְף. וּמִתְמַצִּית אוֹתָהּ פְקִידָה מְקַבְּלִים אוֹתָם שְׁבַעִים מְמַנִּים, וְנוֹתְנִים לְכָל הַמְמַנִּים הָאַחֲרִים.

וְכָל אֵינוֹן שְׁבַעִין פְּתַחִין, דְרְשִׁימִין גּוֹ הַהוּא פְתַחָא דְאַקְרִי גְבִילוֹ"ן, פְּלָהוּ רְשִׁימִין בְּכוּרְסִיָּא קַדִּישָׁא, וְכֻלְהוּ קְרִינָן לֹון שְׁעָרֵי צְדָק, דְלֹא שְׁלִיט אַתְרָא עֲלֵיהֶוּ. וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא פְקִיד לְאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל בְּהֵיבֹא רְקִיעָא, מִפְּתַחָא לְפְתַחָא, בְּפְקִידוֹ כְּמָה דְאַצְטְרִיף. וּמִתְמַצִּיתָא דְהֵיבֹא פְקִידָא, נְטִלִין אֵינוֹן שְׁבַעִין מְמַנָּן, וְיֵהִבִין לְכֻלְהוּ מְמַנָּן אַתְרֵינוּ.

וְכָל אֵינוֹן שְׁבַעִין פְּתַחִין, דְרְשִׁימִין גּוֹ הַהוּא פְתַחָא דְאַקְרִי גְבִילוֹ"ן, פְּלָהוּ רְשִׁימִין בְּכוּרְסִיָּא קַדִּישָׁא, וְכֻלְהוּ קְרִינָן לֹון שְׁעָרֵי צְדָק, דְלֹא שְׁלִיט אַתְרָא עֲלֵיהֶוּ. וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא פְקִיד לְאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל בְּהֵיבֹא רְקִיעָא, מִפְּתַחָא לְפְתַחָא, בְּפְקִידוֹ כְּמָה דְאַצְטְרִיף. וּמִתְמַצִּיתָא דְהֵיבֹא פְקִידָא, נְטִלִין אֵינוֹן שְׁבַעִין מְמַנָּן, וְיֵהִבִין לְכֻלְהוּ מְמַנָּן אַתְרֵינוּ.

השלמה מההשמטות (סימן ד)

השרמה מההשמטות (סימן ד)

איבא בצואת רבי אליעזר הגדול, קרקע הגן
הוא כשפרא הקדוש ברוך הוא גן
עדן, נטל שלג מתחת פסא הכבוד, וממנה
נעשה קרקע הגן, וזהו קרקעיתו של גן עדן.
ואינו נוגע עם הארץ הזאת, שהיא למעלה
מכל הארצות. רקיע שעל גבי הגן הוא כעין
פל הגוונים, כמעשה לבנת הספיר. ושמו של
הקדוש ברוך הוא חקוק באמצע הרקיע.
וארבע טבעות בארבעה קצות הרקיע,
וארבעה אופנים בכל טבעת. ובאמצע הרקיע
עמוד אחד, ועמוד הזה נעוץ מקרקע הגן עד
שאוהז פני כסא הכבוד, והוא מכסה מענן
הכבוד. והמלאך גבריאל לבוש הבדים עומד
עליו. פעם כלם אוהזים בטבעות הרקיע.
והעמוד חוזר והרקיע סובב, ואותיות שם
המפרש בולטות ונוצצות ועולות ויורדות.

יש בצואת רבי אליעזר הגדול, קרקע הגן הוא כשפרא הקדוש ברוך הוא גן עדן, נטל שלג מתחת פסא הכבוד, וממנה נעשה קרקע הגן, וזהו קרקעיתו של גן עדן. ואינו נוגע עם הארץ הזאת, שהיא למעלה מכל הארצות. רקיע שעל גבי הגן הוא כעין פל הגוונים, כמעשה לבנת הספיר. ושמו של הקדוש ברוך הוא חקוק באמצע הרקיע. וארבע טבעות בארבעה קצות הרקיע, וארבעה אופנים בכל טבעת. ובאמצע הרקיע עמוד אחד, ועמוד הזה נעוץ מקרקע הגן עד שאוהז פני כסא הכבוד, והוא מכסה מענן הכבוד. והמלאך גבריאל לבוש הבדים עומד עליו. פעם כלם אוהזים בטבעות הרקיע, והעמוד חוזר והרקיע סובב, ואותיות שם המפרש בולטות ונוצצות ועולות ויורדות.

קור קורא התנודדו מחנות צדיקים קדושים,
אשריכם שזכותם לכה. מי שמע בזאת,
מי ראה כאלה, בהיות כל נגון הרקיע בנסעו
על ידי האיש לבוש הבדים, והוא מסתלק
והרקיע עומד. והעמוד מנגן, עולה ויורד, עד
שנמשך אור זהר, אור נעם מלמעלה באותו
העמוד. והצדיקים עומדים לנגד האור
ונהנים ממנו עד חצות הלילה.

קור קורא: התנודדו מחנות צדיקים קדושים, אשריכם שזכותם לכה. מי שמע בזאת, מי ראה כאלה, בהיות כל נגון הרקיע בנסעו על ידי האיש לבוש הבדים, והוא מסתלק והרקיע עומד. והעמוד מנגן, עולה ויורד, עד שנמשך אור זהר, אור נעם מלמעלה באותו העמוד. והצדיקים עומדים לנגד האור והנהנים ממנו עד חצות הלילה.

בחצי הלילה כשפא הקדוש ברוך הוא לפנס
עם הצדיקים, שומעים קול סבוב
הרקיע והעמוד מנגן, וקרקע הגן מתנשא,
והצדיקים עולים מחפותיהם לקראת בוראם,
וכל הגן מתמלא מכבודו. באותה שעה
מזדווגות הרוחות זכרים ונקבות כפי שהיו
קדם שנבראו, ומאותו נעם תאותם לחזות
שהיו קדם שנבראו, ומאותו נעם תאותם לחזות

בחצי הלילה כשפא הקדוש ברוך הוא לפנס עם הצדיקים, שומעים קול סבוב הרקיע והעמוד מנגן, וקרקע הגן מתנשא, והצדיקים עולים מחפותיהם לקראת בוראם, וכל הגן מתמלא מכבודו. באותה שעה מזדווגות הרוחות זכרים ונקבות כפי שנעם ה', כלם עושים פרי,

דְּהִינּוּ רִחוּת לַגְּרִים: (עד כאן מההשמטות)

בְּנַעַם ה', פְּלֶם עוֹשִׂים פְּרִי, דְּהִינּוּ רִחוּת לַגְּרִים: (עד כאן מההשמטות).

בְּנֵן עֲדָן שְׁלֹמֶטָה, בְּרָקִיעַ שְׁעוֹמֵד עָלָיו, יֵשׁ בּוֹ סוּד עֲלִיוֹנִים. כְּשֶׁעָשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַרְקִיעַ, הֵבִיא אֵשׁ וַיִּמַּם מִתּוֹךְ כֶּסֶף כְּבוֹדוֹ וְשִׁתְּפָם כְּאֶחָד, וְעָשָׂה מֵהֶם רְקִיעַ לְמִטָּה, וְהִתְפַּשְׁטוּ עַד שֶׁהִגִּיעוּ לְאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁל גֵּן עֲדָן וַיִּשְׁבוּ. מִה עָשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? לָקַח מֵהַשָּׁמַיִם הָעֲלִיוֹנִים הַקְּדוֹשִׁים אֵשׁ וַיִּמַּם אַחֲרֵיהֶם שְׁנִמְצָאִים וְלֹא נִמְצָאִים, שְׁנִגְלִים וְלֹא נִגְלִים, וַיִּמְצָאֵם אֵשׁ וַיִּמַּם שְׁנִטְלוּ מֵהַשָּׁמַיִם הָעֲלִיוֹנִים, עָשָׂה מֵהֶם מִתִּיחַת הַרְקִיעַ, וַיִּמְצָא אוֹתוֹ עַל הַגֵּן הַזֶּה שְׁלֹמֶטָה, וַיִּמְצָא בְרוּךְ הוּא אֶת הָרְקִיעַ אַחֲרָיו.

בְּגִנְתָּהּ דְּעֲדָן דִּלְתַתָּא, רְקִיעָא דְקִיָּמָא עָלֶיהָ, אֵית בֵּיה רִזִּין עֲלָאִין, כַּד עֲבַד קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא רְקִיעָא אֵייתִי אֵשׁ וַיִּמַּם, מִגּוֹ פְרִסִי יְקָרִיָּהּ, וְשִׁתְּפָה לֹוֹן כְּחֵדָא, וְעֲבַד מְנַהוּן רְקִיעָא לְתַתָּא, וְאִתְפַּשְׁטוּ עַד דְּמָטוּ לְהַהוּא אַתְרָא דְּגִנְתָּא דְּעֲדָן, וַיִּתְּבוּ. מִה עֲבַד קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא. נָטַל מִשָּׁמַיִם עֲלָאִין קְדִישִׁין, אֵשׁ וַיִּמַּם אַחֲרֵיהֶן דְּמִשְׁתַּפְּחִין וְלֹא מִשְׁתַּפְּחִין, דְּאִתְגַּלְיִין וְלֹא אִתְגַּלְיִין, וַיִּמְצָאֵם אֵשׁ וַיִּמַּם, דְּאִתְנַטְלוּ מִשָּׁמַיִם עֲלָאִין, עֲבַד מְנַיְיהוּ מִתִּיחוּ דְרְקִיעָא, וַיִּמְצָא לֵיה עַל הַאי גִנְתָּא דִּלְתַתָּא, וַיִּמְצָא בְרוּךְ הוּא רְקִיעָא אַחֲרָא.

אַרְבַּעָה גִּוּוֹנִים בְּאוֹתָהּ מִתִּיחַת הַרְקִיעַ שְׁעַל הַגֵּן - לְכֹן אֵדָם יִרְק וְשִׁחַר. לְגִוּוִים הַלְלוּ יֵשׁ אַרְבַּעָה פְתָחִים מִתַּחַת לְאוֹתָהּ מִתִּיחַת הַרְקִיעַ, וְאוֹתָם הַפְתָּחִים לְאַרְבַּעַת צְדָדֵי הַרְקִיעַ שְׁעַל גְּבֵי הַגֵּן. וַיִּמְצָאֵם אֵשׁ מִיָּם שְׁנִעָשָׂה מֵהֶם אוֹתוֹ רְקִיעַ, נִפְתָּחִים בְּאַרְבַּעָה פְתָחִים אַרְבַּעָה אֹרוֹת. לְצַד יְמִין בְּאוֹתוֹ פֶּתַח מִתּוֹךְ מִתִּיחַת צַד (הַיָּמִינִים) הַיְמִינִי מְאִירִים שְׁנֵי אֹרוֹת בְּאוֹתָם שְׁנֵי פְתָחִים, בְּפֶתַח הַיְמִינִי, וּבְפֶתַח שְׁהוּא (בְּפְנֵינִים יוֹצֵא אוֹר וְהוּא הַפְּנִים) כְּנִגְדַּת הַפְּנִים.

אַרְבַּע גִּוּוֹנִין, בְּהַהוּא מִתִּיחוּ דְרְקִיעָא דְעַל גִּנְתָּא, חִיּוֹר וְסוּמְק יְרוּק וְאוּכָם. לְגַבֵּי הַגֵּי גִוּוִין, אֵית אַרְבַּע פְתָחִין, לְתַתָּא מְהַהוּא מִתִּיחוּ דְרְקִיעָא. וְאִינוּן פְתָחִין לְאַרְבַּע סְטְרִין דְרְקִיעָא דְעַל גְּבֵי גִנְתָּא. מְאִינוּן אֵשׁ וַיִּמַּם, דְּאִתְעַבִּיד מְנַהוּן הַהוּא רְקִיעָא. מִתְפַּתְחִין בְּאַרְבַּע פְתָחִין, אַרְבַּע נְהוּרִין. לְסִטְר יְמִינָא בְּהַהוּא פְתָחָא, מִגּוֹ מִתִּיחוּ דְסִטְר (נ"א מִיָּא) יְמִינָא, נְהִרִין תְרִין נְהוּרִין, בְּאִינוּן תְרִין פְתָחִין, בְּפֶתַח דִּימִינָא, וּבְפֶתַח דְאִיהוּ (נ"א לְוּ נִפְקָא נְהוּרָא וְאִיהוּ אֲנִפִין) לְקַבֵּל אֲנִפִין.

בְּתוֹךְ הָאוֹר הַמְאִיר לְצַד יְמִין רְשׁוּמָה אוֹת אַחַת מְאִירָה וּבִלְטָת (בְּלוֹחֶט) וְנוֹצְצָת בְּהַתְנוּצְצוֹת מִתּוֹךְ אוֹתוֹ הָאוֹר, וְהִיא הָאוֹת מ', וְעוֹמֶדֶת בְּאִמְצַע אוֹתוֹ הָאוֹר שֶׁל הַפְּתַח. הָאוֹת הַזֶּה עוֹלָה וְיוֹרֶדֶת, וְלֹא עוֹמֶדֶת בְּמִקּוֹם אֶחָד. אוֹתוֹ הָאוֹר לּוֹקַח אוֹתָהּ אוֹת וּמוֹצִיא אוֹתָהּ, וּמִשׁוּם כֶּךָ אֵינָה עוֹמֶדֶת בְּמִקּוֹם אֶחָד.

גּוֹ נְהוּרָא דְנְהִיר לְסִטְר יְמִינָא, אַתְרָשִׁים אֶת חַד, נְהִיר וּבְלִיט, (נ"א וְלִחִים) וְנִצְיִין בְּנִצְיָנוּ, מִגּוֹ הַהוּא נְהוּרָא, וְאִיהוּ אֶת מ', וְקִיָּמָא בְּאִמְצַעִיתָא דְהַהוּא נְהוּרָא דְפֶתַחָא. אֶת דָּא, סִלְקָא וְנַחְתָּא, וְלֹא קָאִים בְּאַתְר חַד. הַהוּא נְהוּרָא, נָטִיל לְהַהוּא אֶת וְאַפִּיק לָהּ, בְּגִין כֶּךָ לֹא קִיָּמָא בְּאַתְר חַד.

בְּתוֹךְ הָאוֹר הַמְאִיר בְּצַד שְׁהוּא כְּנִגְדַּת הַפְּנִים, רְשׁוּמָה אוֹת אַחַת

גּוֹ נְהוּרָא דְנְהִיר בְּסִטְרָא דְאִיהוּ לְקַבֵּל אֲנִפִין,

שְׁמַאֲרָה וּבִלְטָת וְנוֹצְצָת
בְּהַתְנוּצְצוֹת בְּתוֹךְ אוֹתוֹ הָאוֹר,
וְהִיא הָאוֹת ר', וְלִפְעָמִים נִרְאִית ב'
(ר'), וְעוֹמְדָת בְּאֻמְצַע אוֹתוֹ הָאוֹר
שֶׁבִפְתַּח, וְעוֹלָה וְיוֹרְדָת, לִפְעָמִים
גְּלוּיָה וְלִפְעָמִים לֹא גְלוּיָה, וְלֹא
עוֹמְדָת בְּמָקוֹם אֶחָד. שְׁתֵּי
הָאוֹתוֹת הֵלְלוּ וְעוֹמְדוֹת,
וּכְשֶׁנִּשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים נִכְסוֹת לִנְן
עֵדוֹן, שְׁתֵּי הָאוֹתוֹת הֵלְלוּ וְיֻצְאוֹת
מִתּוֹךְ אוֹתוֹ הָאוֹר, וְעוֹמְדוֹת עַל
אוֹתָהּ נִשְׁמָה, וְעוֹלִים וְיוֹרְדִים.

וְאוֹ, מֵאוֹתָם שְׁנֵי הַפְּתָחִים,
מִקְדִּימִים וְיוֹרְדִים מִלְּמַעְלָה שְׁתֵּי
מִרְכְּבוֹת. מִרְכְּבָה עֲלִיּוֹנָה אַחַת,
שֶׁהִיא מִרְכְּבָתוֹ שֶׁל מִיכָאֵל, גְּדוֹל
הַסְּגָנִים. הַמִּרְכְּבָה הַשְּׁנִיָּה, שֶׁהִיא
מִרְכְּבָתוֹ שֶׁל אוֹתוֹ מְמַנָּה גְּדוֹל
שֶׁנִּקְרָא בּוֹא"ל. וְזֶה שֶׁמֶשׁ נִכְבֵּד
שֶׁנִּקְרָא רְפָא"ל. וְהֵם יוֹרְדִים
וְעוֹמְדִים עַל הַנִּשְׁמָה, אוֹמְרִים לָהּ:
שְׁלוֹם בּוֹאָךְ, יְבֵא שְׁלוֹם יְבֵא
שְׁלוֹם. וְאֵז אוֹתָן שְׁתֵּי הָאוֹתוֹת
עוֹלוֹת וְעוֹמְדוֹת בְּמָקוֹמָן, וְנִגְנְזוֹת
לְתוֹךְ אוֹתוֹ הָאוֹר שֶׁל אוֹתָם
פְּתָחִים.

שְׁנֵי פְתָחִים אַחֲרֵים, שְׁנֵי אוֹרוֹת
אַחֲרֵים לִוְהָטִים מֵאוֹר הָאֵשׁ
בְּאוֹתָם פְּתָחִים, אֶחָד לְצַד שְׂמָאל
וְאֶחָד לְאַחֹר. שְׁתֵּי אוֹתוֹת אַחֲרוֹת
לוֹהֲטוֹת בְּאוֹתָם אוֹרוֹת וְנוֹצְצִים
בְּתוֹכָם. אוֹת אַחַת ג', וְאוֹת אַחַת נ'.
וּכְשֶׁהָאוֹתוֹת הָרֵאשׁוֹנוֹת חוֹזְרוֹת
לְמָקוֹמָן, שְׁתֵּי הָאַחֲרוֹת הֵלְלוּ
נוֹצְצוֹת, עוֹלוֹת וְיוֹרְדוֹת, יוֹצְאוֹת
מֵאוֹתָם אוֹרוֹת וְעוֹמְדוֹת עַל
הַנִּשְׁמָה.

אֵז יוֹרְדוֹת שְׁתֵּי מִרְכְּבוֹת מֵאוֹתָם
שְׁנֵי פְתָחִים. מִרְכְּבָה אַחַת הִיא
מִרְכְּבָתוֹ שֶׁל גְּבִרְיָאֵל, מְמַנָּה גְּדוֹל
וְנִכְבֵּד. הַמִּרְכְּבָה הַשְּׁנִיָּה הִיא
מִרְכְּבָה אַחֲרָת קְדוּשָׁה שֶׁל נֹרְיָא"ל
הַמְּמַנָּה הַגְּדוֹל, וְיוֹרְדוֹת מֵאוֹתָם
פְּתָחִים וְעוֹמְדוֹת עַל הַנִּשְׁמָה,
וְהָאוֹתוֹת חוֹזְרוֹת לְמָקוֹמָן.

אֲתֵרְשִׁים אֶת חַד, דְּנִהִיר וּבְלִיט וְנִצִּיץ בְּנִצְיָו
גוֹ הֵהוּא נִהוּרָא, וְאִיְהִי אֶת ר', וְלִזְמַנִּין אֲתַחֲזִי
ב' (נ"א ר') וְקִימָא בְּאֻמְצַעִיתָא דְּהֵהוּא נִהוּרָא
דְּפִתְחָא. וְסִלְקָא וְנַחְתָּא, לְזַמַּנִּין אֲתַגְּלִיא,
וְלִזְמַנִּין לֹא אֲתַגְּלִיא, וְלֹא קִימָא בְּאַתֵּר חַד.
אֲלִין תְּרִין אֲתוּון קִימִין, וְכַד נִשְׁמָתָא
דְּצִדִּיקָא עֲאֵלַת בְּגַנְתָּא דְּעֵדוֹן, אֲלִין תְּרִין
אֲתוּון נְפָקִין מִגּוֹ הֵהוּא נִהוּרָא, וְקִימִין עַל
הֵהוּא נִשְׁמָתָא, וְסִלְקִי וְנַחְתִּי.

כְּדִין, מֵאִינוֹן תְּרִין פְּתָחִין, מְקַדְמִי וְנַחְתִּי
מְעִילָא, תְּרִין רְתִיכִין. רְתִיכָא חֲדָא
עֲלָאָה, דְּאִיְהִי רְתִיכָא דְּמִיכָאֵל, רַב סְגָנִין.
רְתִיכָא תְּנִינָא, דְּאִיְהִי רְתִיכָא מֵהֵהוּא רַב
מְמַנָּא, דְּאֶקְרִי בּוֹא"ל. וְדָא אִיְהוּ שְׁמִשָּׁא
דְּקִירָא (דָּר ר"ע ע"א) דְּאֶקְרִי רְפָא"ל. וְאִינוֹן נַחְתִּין
וְקִימִין עַל נִשְׁמָתָא, וְאֶמְרִין לָהּ שְׁלוֹם בּוֹאָךְ.
(ישעיה נב) יְבֵא שְׁלוֹם יְבֵא שְׁלוֹם. כְּדִין אִינוֹן תְּרִין
אֲתוּון, סִלְקִין וְקִימִין בְּאַתְרֵיהוּ, וְאַתְגְּנִיזוּ גוֹ
הֵהוּא נִהוּרָא, דְּאִינוֹן פְּתָחִין.

תְּרִין פְּתָחִין אַתְרֵנִין, תְּרִין נִהוּרִין אַתְרֵנִין קָא
מְלַהֲטִין, מְנַהִירוּ דְּאֶשָּׁא, בְּאִינוֹן פְּתָחִין
חַד לְסִטְר שְׂמָאלָא, וְחַד לְאַחֹרָא. תְּרִין אֲתוּון
אַתְרֵנִין, מְלַהֲטִין בְּאִינוֹן נִהוּרִין, וְנִצְיָו
בְּגוּוּיָהוּ, אֶת חַד ג', וְאֶת חַד נ', וְכַד אֲתוּון
קְדָמָי מִתְהַדְרִין לְאַתְרֵיהוּ, אֲלִין תְּרִין אַתְרֵנִין
נִצְיָוִין, סִלְקִין וְנַחְתִּין, נְפָקִין מֵאִינוֹן נִהוּרִין,
וְקִימִין עַל נִשְׁמָתָא.

כְּדִין נַחְתִּין תְּרִין רְתִיכִין, מֵאִינוֹן תְּרִין פְּתָחִין.
רְתִיכָא חֲדָא אִיְהוּ רְתִיכָא דְּגְבִרְיָאֵל, רַב
מְמַנָּא וְיִקְרָא. רְתִיכָא תְּנִינָא, אִיְהִי רְתִיכָא
אַחֲרָא קְדִישָׁא דְּנֹרְיָא"ל רַב מְמַנָּא, וְנַחְתִּין
מֵאִינוֹן פְּתָחִין, וְקִימִין עַל נִשְׁמָתָא, וְאַתוּון
מִתְהַדְרִין לְאַתְרֵיהוּ.

או, שְׁתֵּי הַמְּרֻכְבוֹת הִלְלוּ נִכְסוֹת
לְתוֹךְ הַיָּכֵל אַחַד טָמִיר שֶׁבִּגְן
שֶׁנֶּקְרָא אֶהְלוֹת, וְשֵׁם שְׁנַיִם עֶשֶׂר
מִיָּנִי בְּשָׁמַיִם גְּנוּזִים, שֶׁכְּתוּב (שיר
ד) גִּרְדַּ וּכְרַכְסֵם קִנְיָה וְקִנְמוֹן וְגו'.
וְאוֹתָם שְׁנַיִם עֶשֶׂר מִיָּנִי בְּשָׁמַיִם
שֶׁלֹּמֶטָה.

וְשֵׁם כָּל אוֹתָם לְבוּשֵׁי הַנְּשֻׁמוֹת
שֶׁרְאוּיִים לְהִתְלַבֵּשׁ בָּהֶם כָּל
אֶחָד וְאֶחָד פְּרָאוּי. בְּאוֹתוֹ לְבוּשׁ
נִרְשָׁמוּ כָּל אוֹתָם מַעֲשִׂים טוֹבִים
שֶׁעָשָׂה בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכֻלָּם
רְשׁוּמִים בּוּ וּמְכַרְיִזִים: זֶהוּ לְבוּשׁוֹ
שֶׁל פְּלוּנִי וְנוֹטְלִים אֶת אוֹתוֹ
לְבוּשׁ, וּמִתְלַבֶּשֶׁת בּוּ אוֹתָהּ
נִשְׁמַת הַצַּדִּיק שֶׁבִּגְן כְּמוֹ בְּדִיקָן
שֶׁבְּעוֹלָם הַזֶּה.

וְהַדְּבָרִים הִלְלוּ מִשְׁלֵשִׁים יוֹם
וְאַיִלָּף, שֶׁהָרִי כָּל שְׁלֹשִׁים הַיָּמִים
אֵין לָךְ נִשְׁמָה שְׁלֵא תִקְבַּל עִנְשׁ
טָרִם שֶׁתִּכְנַס לְגֵן עֵדֶן. כִּיֹּן
שֶׁקִּבְּלָה עִנְשׁ, נִכְנַסֶּת לְגֵן עֵדֶן,
כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְיָה. אַחַר שֶׁהִתְלַבְּנָה,
מִתְלַבֶּשֶׁת. כִּיֹּן שֶׁהִתְלַבְּשָׁה
בְּלְבוּשׁ הַזֶּה, נּוֹתְנִים לָהּ מְקוֹם
פְּרָאוּי לָהּ. אִזּוֹ כָּל אוֹתָן הָאוֹתִיּוֹת
יּוֹרְדוֹת, וְעוֹלוֹת אוֹתָן מְרֻכְבוֹת.

אוֹתוֹ רְקִיעַ חוּזֵר פְּעַמִּים בְּכָל
יוֹם בְּאוֹתָהּ נְטִילַת הַרְקִיעַ הָאֶחָד
הַזֶּה שֶׁנֶּדְבַק בּוֹ. וְהַרְקִיעַ הַזֶּה אֵינוֹ
יוֹצֵא מִחוּץ לְגֵן. הַרְקִיעַ הַזֶּה רְקוּם
בְּכָל מִיָּנִי גְנוּיִים.

עֲשָׂרִים וְשִׁפְטִים אוֹתִיּוֹת רְשׁוּמוֹת
חֻקּוֹקוֹת בְּאוֹתוֹ רְקִיעַ, כָּל אוֹת
וְאוֹת נּוֹטֶפֶת מִהַמֵּן (מִהַטֵּל), מִהַטֵּל
שֶׁלֹּמְעֵלָה עַל הַגֵּן, וּמְאוֹתוֹ
הַטֵּל שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת רוֹחֶצוֹת
אוֹתָן נְשֻׁמוֹת וְנִרְפְּאוֹת, אַחַר
שֶׁטְּבְּלוּ בְּנֵהָר דִּינּוֹר לְהִשְׁתַּר.
וְהַטֵּל אֵינוֹ יוֹרֵד אֲלָא מִתּוֹךְ
אוֹתִיּוֹת שֶׁרְשׁוּמוֹת וְחֻקּוֹקוֹת
בְּאוֹתוֹ רְקִיעַ, מִשׁוּם שְׂאוֹתָן
אוֹתִיּוֹת הֵן כָּלֵל הַתּוֹרָה, וְאוֹתוֹ
הַרְקִיעַ הַסּוּד שֶׁל הַתּוֹרָה, שֶׁהָרִי

כְּרִין, אֵלֶיךָ תָּרִין רְתִיכִין, עֲאֵלֶיךָ לְגוֹ הַיָּכֵלָא
חֲדָא טָמִירָא דְגַנְתָּא, דְּאֶקְרִי אֶהְלוֹת,
וְתַמָּן תְּרִיסָר זֵינִי בּוֹסְמִין גְּנוּזִין, דְּכְתִיב, (שיר
השירים ד) גִּרְדַּ וּכְרַכְסֵם קִנְיָה וְקִנְמוֹן וְגו'. וְאֵינּוֹן
תְּרִיסָר זֵינִי דְבוֹסְמִין דִּלְתַתָּא.

וְתַמָּן כָּל אֵינּוֹן לְבוּשֵׁין דְנִשְׁמָתִין, דְּאִתְחַזְוִין
לְאִתְלַבֶּשָׂא בְּהוּ, כָּל חַד וְחַד, בְּדַקָּא
חֲזִי. בְּהֵוּא לְבוּשָׂא, אִתְרַשִּׁימוּ כָּל אֵינּוֹן
עוֹבְדִין טָבִין, דְּעֵבֵד בְּהַאי עֲלֵמָא. וְכֻלְהוּ
רְשִׁימִין בֵּיהּ, וּמְכַרְיִזִי הַאי אִיהוּ לְבוּשָׂא
דְּפִלְגִינָא, וְנִטְלִין לְהֵוּא לְבוּשָׂא וְאִתְלַבֶּשֶׁת
בֵּיהּ הֵהִיא נִשְׁמָתָא דְצַדִּיקָיָא דְגַנְתָּא, כְּגוּוֹנָא
דְדִּיּוּקְנָא דְהַאי עֲלֵמָא.

וְהֵנִי מִלִּי, מִתְלַתִּין יוֹמִין וְאַיִלָּף, דְּהָא כָּל
תְּלַתִּין יוֹמִין, לִית לָךְ נִשְׁמָתָא דְלָא תִקְבַּל
עוֹנָשָׂא, עַד לָא תִיעוּל לְגַנְתָּא דְעֵדֶן. כִּיֹּן
דְקַבִּילַת עוֹנָשָׂא, עֲאֵלַת לְגַנְתָּא דְעֵדֶן, כְּמָה
דְּאוּקְמוּהָ. לְבַתֵּר דְּאִתְלַבְּנַת, אִתְלַבֶּשֶׁת. כִּיֹּן
דְּאִתְלַבֶּשֶׁת בְּהַאי לְבוּשָׂא, יִהְבִּין לָהּ אֶתֵר כְּמָה
דְּאִתְחַזִּי לָהּ. כְּדִין, כָּל אֵינּוֹן אִתְוֹן נַחְתִּין,
וְסִלְקִין אֵינּוֹן רְתִיכִין.

הֵהוּא רְקִיעָא אֶהְדֵּר תָּרִין זְמַנִּין בְּכָל יוֹמָא,
בְּהֵוּא נְטִילוֹ דְהַאי רְקִיעַ אֶחְרָא,
דְמִתְדַבֵּק בֵּיהּ. וְהַאי רְקִיעָא לָא נִפִיק לְבַר
מַגְנָתָא. רְקִיעָא דָא, מְרַקְמָא בְּכָל זֵינִי גּוּוֹנִין.
תָּרִין וְעֲשָׂרִין אִתְוֹן רְשִׁימִין מִחֻקְקוֹ, בְּהֵהוּא
רְקִיעָא, כָּל אֶת וְאֶת, נְטִיף מְמָנָא (כ"א
כ"טל), מְטֵלָא דְלַעִילָא עַל גַּנְתָּא. וּמִהֵהוּא טֵלָא
דְּאִתְוֹן אִתְסַחֲחִין אֵינּוֹן נִשְׁמָתִין, וּמִתְסַיִין,
בְּתַר דְּטְבְּלוּ בְּנֵהָר דִּינּוֹר לְאִתְדַפְּאָה. וְטֵלָא לָא
נַחִית, אֲלָא מַגּוֹ אִתְוֹן דְרְשִׁימִין וּמִחֻקְקוֹן
בְּהֵהוּא רְקִיעָא, בְּגִין דְּאֵינּוֹן אִתְוֹן כְּלָלָא
דְּאוּרִייתָא. וְהֵהוּא רְקִיעָא רְזָא דְאוּרִייתָא,

דְּהָא מֵאֵשׁ וּמִים דְּאוּרִייתָא אֲתַעְבִּיד.
 וְעַרְךָ דְּאֵינּוֹן נְגִדִין טְלָא, עַל כֹּל אֵינּוֹן
 דְּאֲשַׁתְּדְּלוּ בְּאוּרִייתָא לְשִׁמְהָ בְּהַאי
 עֲלָמָא. וְאֵלִין מְלִין רְשִׁימִין בְּגִנְתָּא דְּעַדָּן,
 וְסִלְקִין עַד הֵהוּא רְקִיעָא וְנִטְלִין מֵאֵינּוֹן אֲתוּן
 הֵהוּא טְלָא, לְאַתְּזָנָא הֵהִיא נִשְׁמַתָּא. הֵדָּא הוּא
 דְּכַתִּיב, (דברים לב) יַעֲרֹף כַּמָּטֵר לְקַחֵי תִזְל כִּפְטַל
 אֲמַרְתִּי.

בְּאֲמַצְעֵיתָא דְּהַאי רְקִיעָא, קִימָא פְתַחָא
 חֲדָא, לְקַבֵּל פְתַחָא דְּהֵיכְלָא
 דְּלְעִילָא, דְּבַהֵהוּא פְתַחָא, פְּרַחִין נִשְׁמַתִּין
 מִגִּנְתָּא דְּלְתַתָּא לְעִילָא, בְּחַד עֲמוּדָא דְּנַעֲזִין
 בְּגִנְתָּא, עַד הֵהוּא פְתַחָא.

גוּ הֵהוּא רְקִיעָא (ג"א עמודא) בְּהֵהוּא פְתַחָא דְּאִיהוּ
 בְּאֲמַצְעֵיתָא דְּרְקִיעָא דְּבִגְנַתָּא, עֵאלִין בְּגוּהָ
 תְּלַת גְּוונִין דְּנִהוּרָא כְּלִילָן כְּחֲדָא, וְנִהְרִין
 לְגוּוֹנִין דְּהֵהוּא עֲמוּדָא. וְכִדִּין רְקִיעָא (ג"א עמודא)
 דָּא, נַעֲזִין וְאַתְּלֵהִיט בְּכַמְהָ גְּוונִין (ג"א ג'הורין)
 דְּמִתְלַהֲטִין. בְּכֹל שַׁעֲתָא, נִהְרִין צִדִיקָא,
 מִהֵהוּא זִינָא עֲלָאָה. אֲבָל בְּכֹל שַׁבְתָּא וְשַׁבְתָּא,
 וּבְכֹל רִישׁ יַרְחָא, אֲתַגְּלִיָּא שְׁכִינְתָּא, יְתִיר
 מִשְׁאָר זְמַנֵּי בְּהַאי רְקִיעָא, וְאַתְּזִין כְּלָהוּ
 צִדִיקָא, וְסִגְדִין לְגַבִּיהָ.

זְכָאָה חוּלְקִיָּה, מֵאֵן דְּזָכִי לְהַנִּי לְבוּשֵׁי
 דְּקָאֲמָרֵן, דְּמִתְלַבְּשִׁין בְּהוּ צִדִיקָא
 בְּגִנְתָּא דְּעַדָּן (לְתַתָּא). אֵלִין מְעוּבְדִין טְבִין,
 דְּעִבִיד (ד' ר"ג ע"ב) בַּר נֶשׁ, בְּהַאי עֲלָמָא, בְּפַקוּדֵי
 אוּרִייתָא. וּבִהוּן קִימָא נִשְׁמַתָּא בְּגִנְתָּא דְּעַדָּן
 לְתַתָּא, וְאַתְּלַבְּשַׁת בְּהַנִּי לְבוּשִׁין יְקִירִין.

כִּד סִלְקָא נִשְׁמַתָּא בְּהֵהוּא פְתַחָא דְּרְקִיעָא
 לְעִילָא, אֲזִדְמַנֵּן לָהּ לְבוּשִׁין אֲחֵרִין
 יְקִירִין עֲלָאִין, דְּאֵינּוֹן מְרַעוּתָא וְכוּנְהָ דְּלָבָא
 בְּאוּרִייתָא וּבְצִלוּתָא, דְּכִד סִלְקָא הֵהוּא רַעוּתָא

מֵאֵשׁ וּמִים שֶׁל הַתּוֹרָה נַעֲשֶׂה.
 וְעַרְךָ בֵּן הֵם שׁוֹפְעִים טַל עַל כֹּל
 אוֹתָם שֶׁהִשְׁתַּדְּלוּ בַּתּוֹרָה לְשִׁמְהָ
 בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְהַדְּבָרִים הַלְלוּ
 רְשׁוּמִים בְּגַן עֵדֶן וְעוֹלָם עַד אוֹתוֹ
 רְקִיעַ, וְנוֹטְלִים מֵאוֹתָן אוֹתִיּוֹת
 אוֹתוֹ הַטַּל לְהִזִּין אֶת הַנִּשְׁמָה הַזֹּאת.
 זֶהוּ שְׁכֵנִיב (דברים לב) יַעֲרֹף כַּמָּטֵר
 לְקַחֵי תִזְל כִּפְטַל אֲמַרְתִּי.

בְּאֲמַצְעֵי הַרְקִיעַ הַזֶּה עוֹמֵד פְּתַח
 אֶחָד כְּנֶגֶד הַפְּתַח שְׁאֲמַרְנוּ שֶׁל
 הַהֵיכָל שֶׁלְמַעַלָּה, שְׂבִאוֹתוֹ פְּתַח
 הַנִּשְׁמוֹת פּוֹרְחוֹת מִהֵנָּה שֶׁלְמַטָּה
 לְמַעַלָּה בְּעֲמוּד אֶחָד הַנֶּעֱזָן בְּגַן
 עֵדֶן לְאוֹתוֹ פְּתַח.

בַּתּוֹךְ אוֹתוֹ רְקִיעַ (עמודא) בְּאוֹתוֹ
 פְּתַח, שֶׁהוּא בְּאֲמַצְעֵי הַרְקִיעַ
 שְׂבִיבָן, נְכַנְסִים לְתוֹכָהּ שְׁלֹשָׁה
 גְּוָנִים שֶׁל אוֹר כְּלוּלִים בְּאֶחָד,
 וּמֵאִירִים לְצוּרוֹת אוֹתוֹ הַעֲמוּד.
 וְאִזְּ הַרְקִיעַ (העמודא) הַזֶּה נוֹצֵץ
 וּמִתְלַהֵט בְּכַמְהָ גְּוָנִים (אוֹרוֹת)
 שֶׁמִּתְלַהֲטִים. בְּכֹל שַׁעֲתָא מֵאִירִים
 הַצִּדִיקִים מֵאוֹתוֹ זֵיו עֲלִיּוֹן. אֲבָל
 בְּכֹל שַׁבַּת וְשַׁבַּת וּבְכֹל רֵאשׁ חֹדֶשׁ
 מִתְגַּלֶּה הַשְּׁכִינָה יוֹתֵר מִשְׁאָר
 הַזְּמַנִּים בְּאוֹתוֹ רְקִיעַ, וְכֹל
 הַצִּדִיקִים בָּאִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לָהּ.
 אֲשֶׁרֵי חִלְקוּ שֶׁל מִי שְׂדוּכָה
 לְלְבוּשִׁים הַלְלוּ שְׁאֲמַרְנוּ,
 שֶׁמִּתְלַבְּשִׁים בָּהֶם הַצִּדִיקִים בְּגַן
 עֵדֶן (שְׁלִמְטָה). אֲלֵה מִמַּעֲשִׂים
 טוֹבִים שֶׁעָשָׂה אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה
 בְּמַצּוֹת הַתּוֹרָה, וּבָהֶם עוֹמֵד
 הַנִּשְׁמָה בְּגַן עֵדֶן שֶׁלְמַטָּה,
 וּמִתְלַבְּשַׁת בְּלְבוּשִׁים הַנְּכַבְּדִים
 הַלְלוּ.

בְּשַׁעֲרֵי הַנִּשְׁמָה בְּאוֹתוֹ פְּתַח
 הַרְקִיעַ לְמַעַלָּה, מְזַדְמָנִים לָהּ
 לְבוּשִׁים אֲחֵרִים נְכַבְּדִים עֲלִיּוֹנִים,
 שֶׁהֵם מְרַצִּין וְכוּנְתֵי הַלֵּב בַּתּוֹרָה
 וּבַתְּפִלָּה, שֶׁכְּשֶׁעוֹלָה אוֹתוֹ רַצּוֹן
 לְמַעַלָּה, מִתְעַטֵּר בָּהּ מִי
 שֶׁמִּתְעַטֵּר, וְנִשְׂאָר חֵלֶק לְאוֹתוֹ

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבותי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקון הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: כתבו המקובלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למונים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' סב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבודו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי כְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחֵם עָלֵינוּ. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקֵהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֵלָיו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשָׁעֵרִים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וְיִלְוֶה אֵלֶיהָ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחיי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

השבת

זקדה ל
- שנה א' 22-

על ידי שמירת שבת יתקיים מאמר בני שמעון בן יוחאי
"אמלי משמרין ישראל עתי עבודת חללותי מזה נאמלי" ...
שומרי "הבאוהם אלי חר קדש"י שבת קיה ע"כ).

097-3419282 רפ"ק, 91.03198305

אבות ומגים

"זוהר השבת"
בגממריה
(925)
אריכות ימים וחי עולם תנא

מי עילת התק הטהרה ולתילתות בגי יחד תעילתו
יבחרו יחי, שיעלים שיהיה ארילסונו הסודי
היה יחסי עשיתתה"ת מ"ה מ"ב

